

maa være bleven saa godt som overflødig, men paa den anden Side altid er glad ved at blive bedre belært og opgiver min Opfattelse, naar jeg bliver overbevist om, at den er urigtig, tillader jeg mig herved for Sagens Skyld at anmode Hr. Kielberg om at fremsætte de Kendsgjerninger, hvorpaa han har bygget sine herom handlende Erfaringer.

Da Hr. Kielberg taler om den „billige“ Betaling, gør jeg paa Forhaand opmærksom paa, at dette Udtryk jo her maa forstaaes i Sammenligning med, hvad det koster Samfundet at holde Børn i de velordnede Børnehjem — *alt medregnet*. I København og nærmeste Omegn vilde Betalingen for et Par Børn i Forhold til, hvad hvert Barn her koster paa et Børnehjem, ganske sikkert i Reglen fritage den ene af Ægtefællerne for paa anden Maade at deltage i „Kampen for det daglige Brød“ og saaledes netop bidrage til at opretholde Orden og Properhed i Hjemmet og muliggøre et virkelig virksomt Tilsyn med Børnene. At dette lettere lader sig iværksætte med fem Børn end med femti, er vel aldeles uomtvisteligt. Her vilde de samme Penge ved at anvendes paa smaa Plejehjem — der jo nu er under offentligt Tilsyn — foruden at være bedre anvendte for Børnenes Skyld, endda bidrage til at opretholde og hygge en Del Privathjem.

Her er Kommuneskolerne saa gode, at man ikke bør stille større Fordringer til Undervisningen af de „ulykkeligt stillede“ Børn, end hvad disse Skoler yder, og hvad den overvejende Mængde af de ikke ulykkeligt stillede maa nøjes med.

De Fortrin hos større Børnehjem, som Hr. Kielberg har nævnt, findes saaledes ikke her. Det modsatte er snarest Tilfældet.

For mig stiller det sig nu ganske vist saaledes, at der næppe kan være Væsenforskel mellem Forholdene her og dem ude i Landet i disse Henseender, lige som det vel ogsaa gælder overalt, at Smitstoffer — moralske saa vel som fysiske — er des farligere, jo flere Individder der findes samlede under ét Tag. Det skal dog slet ikke bedrøve mig af en erfaren Mand som Hr. Kielberg at blive belært om, at jeg, og de, der deler min Opfattelse af Børnehjemssagen, har taget fejl i vor Betragtning af disse Forhold. Jeg lover i saa Tilfælde, for mit eget Vedkommende i det mindste, Bod og Bedring.

Men indtil disse afgørende Oplysninger foreligger, er jeg rigtignok af den Mening, at næst efter Adoptionshjem er virksomt kontrollerede private Plejehjem for 1—3 Børn, saaledes som de vil kunne faas for den Betaling, det koster at holde dem i større Børnehjem, af flere Grunde end her berørt langt at foretrække for Anbringelse i Børnehjem. At disse, for saa vidt de ikke kan nedlægges, helst bør bestyres af retskafne Ægtepar, deri er jeg enig med Hr. Kielberg.

Frederiksberg i Maj 1893.

M. Lazarus.

Fredssagen paa Grundlovsfester.

I Tendrup Lund i Jylland afholdtes Grundlovsfest den 5. Juni. Kredsens Folketingsmand, Hr. Jens Jensen, aabnede Mødet og talte om Grundloven. Derefter holdt

Fru Johanne Meyer fra København Foredrag om Fredssagen. Taleren gik ud fra, at Frihedsbevægelsen i 1848, som havde sat Frugt i Lighed og Broderskab, ogsaa havde givet Fredstanken Liv, idet Ansvar og Medbestemmelsesret havde udviklet Broderskabsfølelsen ogsaa udad mod andre Nationer. Naar man føler sig selv som Menneske, respekterer man Mennesker. — At Folket ikke i Følge Grundloven havde Medbestemmelsesret til at erklære Krig, var en Forglemmelse i Grundloven. Man havde den Gang trods det klare Syn paa Folkeretten dog i dette Stykke set gennem Napoleons militaristiske Brillen. (Stærkt Bifald og Leve for Taleren).

Efter Fru Meyer talte Hr. Højskoleforstander Jørgensen fra Fjellerad.

Mødet var besøgt af 1500 Mennesker.

I Oplev Krat afholdtes ligeledes Grundlovsfest med Fredsforedrag af Fru Johanne Meyer den 4. Juni. Stedets Folketingsmand, Thommesen, talte om den politiske Stilling, Hr. Cand. Jeppesen, Borgbjerg, om Arbejderens berettigede Krav.

I Hadsund havde Fredsforeningen dets indbudt til Fredsfest den 6. Juni med Fru Johanne Meyer som Taler. Den talrige Forsamling hørte med den største Interesse Fruens Foredrag og udbragte derefter et stærkt begejstret Leve for Taleren.

Den bekendte og særdeles afholdte Fredsven, Hr. Gaardejer Svanholm Nielsen, ledede Mødet.

Sygeplejersker.

Justitsministeriet har udstedt følgende Bekendtgørelse:

Ved foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling af 1ste April d. A. er der bevilget et Beløb af 10,000 Kr. til Uddannelse og Etablering af Sygeplejersker udenfor København.

Af dette Beløb vil der kunne tilstaaes Foreninger, der har dannet sig med det nævnte Formaal for Øje, Tilskud paa følgende Vilkaar:

1) Tilskud ydes kun saadanne Foreninger, som selv antager eller har antaget Personer til Uddannelse til Sygeplejersker.

2) Tilskudenes Størrelse vil ikke kunne overstige 400 Kr. for hver Sygeplejerske, som agtes eller allerede maatte være uddannet; dog kan Tilskudet forhøjes indtil 600 Kr., naar Sygeplejerskens Uddannelse sker i København under Tilsyn af Foreningen „Det røde Kors“.

3) Indenfor nævnte Grænse af 400 Kr. afhænger Tilskudets Størrelse af, at der haves Sikkerhed for, at Foreningen ad anden Vej tilvejebringer et Bidrag, for Købstædernes Vedkommende svarende til 1½ Gang Statens Bidrag og for Landets Vedkommende mindst lige saa stort som dette sidste, hvorved bemærkes, at Bidrag, som allerede maatte være anvendte i det givne Øjemed, vil blive tagne i Betragtning, og at Bidrag, der er tilsagte vedkommende Forening for flere Aar, kan sammenlægges for at udbringe det her nævnte Beløb.

4) Oplysning maa meddeles om, hvilke de Personer er, som er blevne uddannede eller antagne til Uddannelse som Sygeplejersker, samt om, hvor og paa hvilken Maade Uddannelsen er sket eller agtes foretagen.

5) Saafremt Uddannelsen ikke sker foreløbig paa Foreningens Regning, kan Bidraget kun udbetales med 50 Kr. maanedlig i indtil 6 Maaneder, mod nærmere Legitimation for, at den paagældende virkelig uddannes paa et passende Sted og viser sig skikket til Gerningen, medens Resten først udbetales mod Bevis for, at Uddannelsen er afsluttet.

6) Den, som uddannes, maa underkaste sig den Kontrol, som Justitsministeriet maatte foreskrive.

7) Foreningen skal aarligt gennem Fysikus Trautner i Odense afgive Beretning om Foreningens og Sygeplejerskernes Virksomhed.

8) De Foreningen tilhørende Rekvisiter skal i Tilfælde af Foreningens Opløsning kunne fordres afgivne til en lignende Forening.

Foruden de ovennævnte Tilskud er Ministeriet derhos bemyndiget til af det bevilgede Beløb at anvende indtil 500 Kr. til delvis Dækning af Udgifter til Hospitals- eller Sygepleje for de til Uddannelse antagne, der under Uddannelsestiden maatte blive syge.

Det tilføjes, at Fysikus for Fyns Stiftsfysikat Trautner har tilsagt sin Medvirkning med Hensyn til at skaffe Kvinder Uddannelse som Plejersker.

Andragender, ledsagede af de fornødne Oplysninger samt af Meddelelse om, at vedkommende Forening i det hele underkaster sig fornævnte Vilkaar, indgives til Justitsministeriet.

(Demokraten.)

Kvindelig Fremskridtsforening.

Som tidligere meddelt, vil Foreningen i Aar som i Fjor holde sine Sommermøder hver Mandag i Vodroffunds Have; men da der betales Entré til Haven, vil ethvert Medlem af *Kvindelig Fremskridtsforening* kunne faa gratis Adgangskort til hver Mandag hele Sommeren, naar de henvender sig herom til Kvindelig Fremskridtsforenings Formand, Fru Johanne Meyer, Naboløs 4, Kl. 12—1 eller 4—5.

Ædelt Vildt.

En Kvindes Roman. Af Ida Boy-Ed.

Selv til mit Barn sagde Legekammeraterne: „Hør du, vor Mama har sagt, at vi ikke maa lege med dig.“ Jeg flygtede bort fra Byen. I en lille venlig By i det nordlige bosatte jeg mig og levede stille med min Sorg. Der forløb et Aar. En Dag paa en Spaseretur saa jeg et Ansigt, som forekom mig bekendt. Jeg maa have set det paa vort tidligere Opholdssted, i hvert Fald tilhørte det da ikke vor derværende Selskabskreds. Noget efter kom min Jomfru hen i Byens Modemagasin, og da hun forlangte Varer til mig, spurgte den ny Butiksjomfru: „Naa, skal Fru von Droste nu snart giftes med sin svenske Baron? Hindringen er jo ryddet til Side.“ Min Jomfru fortalte mig det ganske uskyldigt. Hvorfor skal jeg fortælle alle disse pinlige Enkeltheder, det er nok, at inden ret længe vidste hele den lille By min „Historie.“